No. 26. **1841.**

BREDASCHE COURANT.

STAAT-, LETTERKUNDIG- EN WETENSCHAPPELIJK NIEUWS-BLAD.

Dingsdag **2 Maart.**

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD *BREDA*, ontvangen hebbende eene missive van den Heer Burgemeester van Prinsenhage, van den 26 Februarij 1841 nº. $\frac{143}{11}$, daarbij kennis gevende dat binnen die Gemeente, een hond heeft rond geloopen, zijnde zwart met bruine pooten, spitsen kop en ooren, korten staart en van middelbare groote, waaraan alle kenteekenen van dolheid zijn bespeurd, en welke onderscheidene andere honden heeft gebeten.

Gelasten bij deze alle Ingezetenen, houders van honden, om dezelven tot nader order, op hunne open erven niet te laten losloopen, maar dezelve vast te leggen, zoodanig, dat die noch op de straten, wegen of paden, enz., noch op de stoepen der huizen komen te liggen, en om dezelve op de straten, wegen en publieke plaatsen niet anders te laten loopen, dan van een behoorlijk sluitende lederen muilband voorzien, of geleid aan eene sterke touw of ketting; zullende de eigenaars van die honden, welke in overtreding van dit verbod bevonden worden te loopen, worden gestraft met eene boete van drie gulden of eene gevangenis van drie dagen, en dien onverminderd de honden op welke de bovenstaande bepalingen niet zijn toegepast, door de beambten der Policie dadelijk worden gedood.

Wordende de Commissaris van Policie gelast, om toe te zien en door zijne agenten te doen toezien, dat deze bepalingen stiptelijk worden achtervolgd en nagekomen.

BREDA, den 1. Maart, 1841.

DE ROY, vt.

Ter ordonnantie van dezelven
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHAUIKES.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 26sten Februarij.

De discussie over de aanvraag voor de geheime fondsen is gisteren niet ten einde geloopen. Nadat de heeren *Marion*, *Carné* en *Teulon* gesproken hadden, waarvan de eerste en laatste tegen, en de tweede vóór de aanvraag zouden stemmen, scheen de algemeene discussie te zullen gesloten worden. Niemand der ingeschrevenen sprekers trad op, tot eindelijk de tiende der ingeschrevenen, de heer *Portalis*, het woord nam om het ministerie af te vragen, of het zijne goed- of afkeuring hechtte aan het zooveel gerucht gemaakt hebbende rapport van den heer *Jouffroy*. De minister *Guizot* gaf hierop een ontwijkend antwoord. Niet het rapport of de ontwikkeling van den rapporteur waren in discussie, zeide hij, maar de ontwerpen en de staatkunde van het gouvernement. Hij merkte dit aan om de discussie weder op het ware terrein te herstellen. Van het begin zijner optreding af had een overwegend denkbeeld het kabinet bezig gehouden: de herstelling namelijk eener vaste meerderheid in de kamer, en onder dit oogpunt was de heer *Jouffroy* de tolk van de gezindheden en denkbeelden van het gouvernement geweest.

Daarop beklom de heer *Billaut* de tribune, bestreed het rapport van den heer *Jouffroy*; wees inzonderheid de beschuldiging af, dat de kamer de schuld zou dragen van de zedelijke wanorde in 't land, ook ontkende hij dat de staatkundige geloofsbelijdenis van meergemeld rapport die was van het ministerie, of van de meerderheid, en drong er op aan dat het ministerie zich met rondborstigheid verklaarde.

De minister van binnenlandsche zaken, *Duchatel*, nam die taak op zich. Wat de buitenlandsche staatkunde betrof daaromtrent behoefde weinig gezegd te worden; tijdens de discussie van het adres was dezelve genoeg gebleken, had men beginselen voorgestaan eener geheel strijdige staatkunde met die van het vorig kabinet, en de kamer had zich bepaald voor de gevoelens van het ministerie verklaard. Wat de binnenlandsche staatkunde aanging, de orde en rust waren sedert de komst van het ministerie aan de zaken, in het land hersteld; geen hevige middelen waren in 't werk gesteld, geen reactien beproefd; wat de wetten betrof, (bedoelende daarmede voornamelijk de wetten van September) zij bleven wat zij waren, het gouvernement zou ze des noods toepassen, maar geene verbitterende herinneringen uit het verledene opwekken; het ministerie zou zich niet verzetten dat in eene wet over de competentie van het hof der pairs eene bepaling betrekkelijk den aanslag tegen den koning opgenomen werd, maar wel tegen de kieshervorming, als eene met den staat en de belangen van het land strijdige zaak.

De heer *Garnier-Pagès* en eenige andere woordvoerders der uiterlinker zijde hebben beweerd, dat de ware beginselen der Julij-omwenteling hoe langer zoo meer te loor gingen, en niet onduidelijk te kennen gegeven, dat het hun onverschillig was, of de heer *Thiers*, dan wel de heer *Guizot* het roer van staat in handen had, daar de pogingen zoowel van den een als van den ander, als die tot eene krachtige staatkunde naar buiten of tot eene vrijzinnige staatkunde binnen 's lands mogten strekken, door een hoogeren wil zouden verlamd worden.

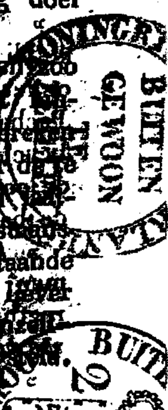
Ook de heer *Thiers* heeft lang gesproken en zijne staatkunde, vooral ook met opzigt tot het Oosten, verdedigd. Hij heeft bij herhaling gezegd, dat thans, nu Syrie voor den Egyptischen Onderkoning verloren was en deze geheel en al een werktuig in de hand van Engeland was geworden, te dier zake wel geen oorlog meer kon ontstaan. Hij had, zoo hij zeide, nooit zulk een overwegend gewigt aan het Oostersche vraagstuk gehecht, maar was door de handelingen van vroegere ministerien gedwongen geworden, om dat vraagstuk tot de spil der Fransche staatkunde te maken. Zijne uitgebreide wapeningen verdedigde hij onder anderen daarmede, dat Frankrijk, ten gevolge der slapheid van vroegere besturen, geene indrukwekkende gewapende magt op de been had gehad. Van het staande leger waren, bij zijne optreding, slechts 229,000 man over geheel Frankrijk verspreid, beschikbaar, en van de ruiterij, ofschoon op het papier 21,000 man tellende, hadden slechts 15,000 paarden. Te gelijk echter beklaagde zich de heer *Thiers*, dat Frankrijk omtrent het Oostersche vraagstuk, evenzeer als vroeger omtrent Spanje, Belgie en Italie, was teruggedeinsd. Frankrijk behoorde in zijne afgezonderde dreigende houding te volharden. Hij beschuldigde het tegenwoordige ministerie van omtrent het binnenland eene staatkunde van achteruitgang te volgen, en haalde tot bewijs de tegenwerking aan van het voorstel om de ambtenaren uit de kamer der afgevaardigden te weren.

Het *Journal des Débats* over de zitting van gisteren sprekende, neemt het rapport van den heer *Jouffroy* in zijne bescherming, beklaagt zich over het nog bestaande wantrouwen onder de leden der thans bereenigde meerderheid, en had verlangd dat men openlijker de gevoelens gehuldigd had die in dat rapport heerschen.

In de zitting van heden hebben nog verscheidene sprekers het woord over het ontwerp in discussie gevoerd. Onder anderen heeft de heer *Denis* de oppositie uitgedaagd tot eene ernstige bediscussiering van de staatkunde van het ministerie, welke uitdaging echter geen ander gevolg had, dan dat de heer *Joubert* terugkwam op het onlangs weder ter spraak gebragte doch zoo 't schijnt voor goed verworpen voorstel van den heer *Remilly*, betrekkelijk de leden der kamer die ambtenaren zijn. De minister van openbaar onderwijs *Villemain* heeft daarna de discussie tot het onderwerp van beraadslaging teruggebragt, waarna de algemeene beraadslagingen gesloten werden.

— De heer *Dumont d'Urville*, die na het terugkeeren van zijnen jongsten zeetogt naar de Indische zeeën tot schout-bij-nacht is bevorderd, is thans naar Parijs geroepen. Men meent, dat hem een soortgelijken togt naar die zeeën, die ligt ook een staatkundig doel zal hebben, zal worden opgedragen.

— Volgens brieven uit Straatsburg is in de laatste maanden zoo druk in de koninklijke geschutgieterij aldaar gearbeid; dat het binnen weinige weken in die inrigting aan voorraad metaal ontbreken zal. Het aantal paarden, voor de ruiterij en artillerie, die door de te Straatsburg, Hagenau en Belfort gevestigde commissien in den laatsten tijd geleverd zijn, wordt op 15,000 begroot. De krijgsmanstand, zegt men in deze brieven, hoopt nog altijd met de aanstaande lente op oorlog, maar de kern der bevolking wenscht niets liever dan dat de betrekkingen met de vreemde mogendheden op denzelfden voet als voor het verdrag van Julij 1840 mogen worden hersteld.

Een uitgebreid bijvoegsel der *Gaceta de Madrid* van den 17 dezer deelt van wege de nationale amortisatie-kas eene uitvoerige lijst mede der nommers van de buiten 's lands in omloop geweest zijnde 5 pCt. spaansche schuldbrieven, welke van April 1837 tot den 31 December 1840 in binnenlandsche effecten geconverteerd zijn, bedragende dezelve eene nominale waarde van 1,918,000 piasters, alsmede van die der gezegde schuldbrieven, welke in gedeeltelijke betaling der kooppenningen van domeingoederen zijn ontvangen, beloopende derzelver bedrag eene som van 413,400 piasters.

— Ter beurze van heden (26 Februarij) waren genoteerd: 5 pCt. 112,95; 3 pCt. 76,50; Nap. r. 101,85; Sp. Ardoins 24⅝; Rom. L. 101⅞.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 25sten Februarij.

Te Berlijn zijn thans inschrijvingen geopend voor het bijeenbrengen eener som van 10 millioen thalers, die tot het aanleggen van een ijzeren spoorweg van die hoofdstad naar Hamburg gevorderd wordt. De regeringen van Pruissen, Mecklenburg en Denemarken, door welker gebied deze spoorweg loopen moet, hebben, volgens een brief uit Berlijn van den 18den Februarij, reeds de noodige toestemming voor het tot stand brengen dezer onderneming verleend.

— In Wurtemberg worden thans, volgens een berigt uit Stuttgart, van den 19den Februarij, door geheel het land opnemingen gedaan van al de in het bezit van bijzondere personen zijnde paarden, die voor de dienst der ruiterij en voor het gebruik bij het leger in het algemeen, de noodige geschiktheid bezitten. De maatregel heeft ten doel, om in geval de omstandigheden den aankoop van een groot aantal paarden noodzakelijk mogten maken, daartoe zonder veel voorbereiding te kunnen overgaan.

— Uit Berlijn wordt geschreven, dat de fransche gezant, de graaf *Bresson*, de reis van daar naar Parijs aangenomen heeft op de ontvangst van een koerier, die hem het bevel daartoe overbragt. Aanvankelijk liepen desaangaande verschillende geruchten, maar voor het aannemelijkst werd gehouden, dat de heer *Bresson* ontboden was, om de ministeriele partij in de kamer der pairs, bij de discussie over het ontwerp der bevestiging van Parijs te versterken.

— Naar men verzekert, levert de staat der Pruissische geldmiddelen, over de laatste drie jaren eenen vooruitgang op van 10 à 12 millioenen thalers, in vergelijking van dien van het jaar 1838. Deze gunstige uitslag wordt vooral toegeschreven aan de uitbreiding en den bloei der nijverheid in de laatste jaren.

— Men verzekert, dat het handelsverdrag met Nederland, met slechts weinige veranderingen, voor zes jaren zal vernieuwd worden.

— In de nabijheid der Poolsche vesting Modlin, welke thans den naam van Nieuw-Georgiewsk draagt, wordt eene groote Russische kolonie aangelegd. Kroonboeren uit het gouvernement Pleskau hebben er zich het eerst gevestigd, bij welke zich tegenwoordig andere Russische boeren kunnen aansluiten, die bij den arbeid aan de werken der zoo aanmerkelijk versterkte vesting gebezigd geworden zijn.

— De groote raad van Bern heeft den 23sten Februarij, na eene beraadslaging van zes uren, met 107 tegen 16 stemmen, het gedrag van het uitvoerend bewind in de zaak van de opheffing der kloosters in Aargau goedgekeurd. De tegenstemmenden behoorden tot de zoogenaamde aristocratische partij in de stad Bern.

— Te Rome is dezer dagen eene nieuwe russische gevolmagtigde, de staatsraad *von Fuhrmann*, aangekomen, ten einde te trachten de geschillen tusschen Rusland en het Roomsche hof te vereffenen, vooral die welke ontstaan zijn ter zake van het huwelijk der grootvorstin *Maria* met den hertog van Leuchtenberg, en de verwijdering van den bisschop van Podlachien.

— Een buitengewoon nommer van den *Moniteur Ottoman* van den 3den Februarij houdt het volgend artikel:

» Gelijk wij reeds hebben aangekondigd, Zijne Exc. *Mehemed*-Ali heeft zich aan Z. H. onzen souverein onderworpen, en door het lid van den grootheerlijken raad *Mazloum*-Bey, tot dit einde afgezonden, de verzekering ontvangen dat het Z. H. in zijne goedertierenheid behaagd had, hem weder in het gouvernement over Egypte te herstellen, indien hij door daden de opregtheid zijner onderwerping bewees.

» *Mehemed*-Ali heeft, volgens zijne belofte en zoo als hij aangekondigd had, op den dag der aankomst van *Mazloum*, zich werkelijk onderworpen, door aan dezen commissaris der Porte en aan *Javer*-Pacha de ottomanische vloot terug te geven, en door de noodige bevelen af te vaardigen dat de heilige districten weder in handen van de commissarissen der Porte werden gesteld, en de vloot onverwijld de haven van Egypte verliet.

» Al deze daadzaken zijn ter kennis van de verhevene Porte gekomen, bij de terugkomst van den genoemden commissaris, en de opregtheid der onderwerping van *Mehemed*-Ali blijkt bovendien uit zijn antwoord aan Z. H.

» Dientengevolge is het oogenblik der verwezenlijking van Zr. Hs. belofte gekomen, en daar deze spoedige onderwerping en de ijver om de bevelen Zr. H. te gehoorzamen, geacht zijn geworden de keizerlijke goedkeuring te verdienen, zoo heeft het den Sultan, aan wien de Allerhoogste een lang leven en de beste zegeningen overvloedig schijnt te willen verleenen, genadiglijk en goedgunstig behaagd den gezegden gouverneur al het verledene te vergeven en aan hem, zijne kinderen en dienaars niet alleen volkomen vergiffenis en kwijtschelding te schenken, maar hem nog, evenals zijne kinderen, met bewijzen van bijzondere gunst en genade te overladen en hun het erfelijk gouvernement over Egypte te verleenen.

» Maar daar natuurlijkerwijs deze erfelijke concessie alleen op zekere voorwaarden verleend wordt, en daar, even gelijk de waardigheid van gouverneur slechts aan de dienaars der Porte opgedragen wordt, daar de Sultan de bewoners van Egypte insgelijks onder zijne onderdanen telt, en daar eindelijk deze, volgens den wil van Z. H., rust en zekerheid in alle rangen en betrekkingen behooren te genieten, zoo houdt het keizerlijk besluit, gelijk de keizerlijke waardigheid vordert, de bepaling, dat eenige beginselen zullen gesteld en bepaald worden om tot regeling te strekken voor het beheer zijner gezegde onderdanen.

» Een keizerlijk commissaris zal binnen weinige dagen een in dezen zin gestelden keizerlijken firman overbrengen.

» Op deze wijs zal, Gode zij gedankt en geprezen, de Egyptische aangelegenheid tot eene ontknooping zijn gekomen, besluitende wij dit artikel met vurige gebeden voor Z. H."

— Van de Turksche grenzen wordt, onder dagteekening van den 13den Februarij, geschreven:

» Volgens de jongste berigten uit Konstantinopel houdt de Porte zich nog altijd met het opstellen van den firman voor het bepaalde lijk bekleeden van *Mehemed*-Ali met zijn stadhouderschap bezig. Zij is het echter met de vertegenwoordigers der vier mogendheden over de voornaamste voorwaarden, waaraan dat stadhouderschap en het erfelijk beheer van Egypte onderworpen zal zijn, eens geworden. Zoo het schijnt was men over den wezenlijken inhoud dier bepalingen reeds te Londen overeengekomen, zoodat de gezanten te Konstantinopel daartoe betrekkelijke lastbrieven ontvangen hadden. Vooral moet de oostenrijksche internuntius, baron *von Stürmer*, van den kanselier, die in Oostenrijk het roer van staat met zoo veel overwegende bekwaamheid bestuurt, stellig uitgedrukte voorschriften hieromtrent ontvangen hebben. Die gezant heeft ook in last, om, in overeenstemming met de anderen, den terugkeer van de consuls der vier mogendheden naar Alexandrie te bewerken."

ENGELAND.

LONDEN, den 26sten Februarij.

Het bevestigt zich dat de Koningin zich weder in gezegende omstandigheden bevindt.

— Sedert lord *Stanley* en de minister lord *Morpeth* gelijktijdig eene voordragt van wet aangeboden hebben tot inschrijving der kiezers in Ierland, heeft er in onze staatkundige wereld eene soort van stilstand plaats gegrepen. De beide hoofdpartijen schenen te begrijpen, dat een beslissende strijd op dit terrein zou worden gevoerd, en hebben den dag der beraadslagingen in het parlement afgewacht, om elkander onder de oogen te zien. Die strijd is Maandag avond bij de gemeente begonnen. Lord *Stanley* heeft de ministeriele voordragt met kracht aangetast, en daarin eene strekking opgemerkt, om de letter der hervormingswet te verkrachten en der lagere volksklassen in Ierland een gevaarlijk aandeel aan de verkiezingen te geven. Lord *Morpeth* heeft het stelsel van het bewind verdedigd; betoogd dat het met den geest der hervormingswet overeenkwam; dat men het gewigt der buitenlandsche betrekkingen op dit oogenblik niet mogt over het hoofd zien, en men dus de hand moest leenen aan de bevordering van eendragt in alle deelen des lands.

In de zittingen van den 23, 24 en 25sten zijn de beraadslagingen voortgezet, en is men in laatstgenoemde, eindelijk, tot eene stemming gekomen, waarbij met 299 tegen 294 stemmen, de tweede lezing der voordragt van lord *Morpeth* is toegestaan, zoodat het ministerie de bovenhand heeft behouden, doch slechts met de geringe meerderheid van vijf stemmen. Dezelfde meerderheid van *vijf* stemmen werd door het ministerie *Melbourne*, twintig maanden geleden, zoo gering geacht, dat het daaruit aanleiding nam om af te treden. Thans zal dit wel niet het geval zijn, en is eene ontbinding van het huis veeleer waarschijnlijker. Dat intusschen de voordragt van lord *Morpeth* wel niet in deze parlementszitting tot wet zal worden, is buiten allen twijfel.

BELGIE.

BRUSSEL, den 28sten Februarij.

De ministeriele *Independance* behelsde gisteren het volgende artikel, ter gelegenheid van eene nieuwe levendige woordenwisseling in de kamer der vertegenwoordigers, uit de verdeeldheid der beide groote partijen, die elkander het gezag betwisten, voortvloeijende.

» De discussie over het budget der openbare werken heeft gisteren

eene geheel andere kleur, dan die zij de vorige dagen had, aangenomen. De heeren *Doignon* en *Dechamps* hebben haar op het terrein van de staatkunde gebragt, en wel op de teederste en scherpste punten. De ministers van openbare werken, buitenlandsche zaken en justitie hebben achtervolgelijk het woord gevoerd, om de onbillijke tegen het kabinet gerigte beschuldigingen af te wijzen, om de beginselen van eendragt en gematigdheid, die zij altijd naauwgezet verdedigd hebben, op den voorgrond te stellen en aan te bevelen. Wij zien met genoegen, dat de kwestie die de gemoederen in het land sedert eenigen tijd vervult, eindelijk bepaald gesteld zij; zij zal tot uitslag hebben – want waarschijnlijk wordt zij heden weder op nieuw ter spraak gebragt – dat ten klaarste blijkt, aan welke zijde de partijgezinden zich bevinden, aan welke zijde men, met enkel persoonlijke inzigten, betreurenswaardige verdeeldheden tracht te doen ontstaan; want, wij zeggen het met overtuiging, met geene mogelijkheid zou men eene enkele wezenlijke grief kunnen te berde brengen, onmogelijk zou men eene gegronde vrees voor de vrijheid van wie ook kunnen aanvoeren.

»Deze twistredenen zijn ontstaan bij gelegenheid van het artikel der begrooting betrekkelijk de universiteiten; op het eind der zitting is de kamer ter stemming overgegaan over eene door de centrale sectie voorgedragene reductie; deze werd verworpen met eene meerderheid van 41 tegen 25 stemmen en het cijfer van het gouvernement aangenomen.

»De senaat heeft het budget van het departement der financien met eenparigheid aangenomen."

Hetzelfde blad bevat een brief uit Frankfort van den 21sten dezer, waarin, onder anderen, het volgende voorkomt: »Uit goede bron vernemen wij de tijding uit Munster, dat de aangeknoopte onderhandelingen met den aartsbisschop *Droste von Visschering*, om hem over te halen van zijne aartsbisschoppelijke waardigheid afstand te doen, niet dien gunstigen uitslag hebben erlangd, welke men zich daarvan voorstelde. De aartsbisschop zou herhaalde malen op de stelligste wijze geweigerd hebben van zijn aartsbisdom af te treden, verklarende niet eerder in onderhandelingen te zullen komen, dan nadat hij te Keulen zal zijn teruggebragt en zijn aartsbisschoppelijken zetel hebben ingenomen. Brieven uit Munster en Keulen, in het *Frankfurter Journal*, bevestigen bovenstaande tijding."

NEDERLANDEN.

BREDA, den 1sten Maart.

Gisteren is alhier op de gebruikelijke wijs, met het uitsteken van de vaderlandsche vlag en met eene groote parade van het garnizoen de verjaardag gevierd van Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden.

— Z. M. heeft den heer *A. M. von Rothschild* te Frankfort, benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

— Bij besluit van den 26sten Februarij jl. heeft Zijne Majesteit de onlangs plaats gehad hebbende aanstelling van den heer mr. *Daan Fockema*, tot lid van den Raad van State, ingetrokken, uit aanmerking van het door denzelve te kennen gegeven verlangen, om van het aanvaarden dier betrekking te worden verschoond.

— Bij Zijner Majesteits besluit van den 25sten Februarij 1841, n° 109, zijn de navolgende benoemingen gedaan: tot regter in de arrondissements-regtbank te Tiel, mr. *J. L.* [illegible]; tot substituut-griffier bij de arrondissements-regtbank te [illegible], mr. *J. E. Ram*; tot substituut-officier bij de arrondissements-regtbank te Winschoten, mr. *F. de Wal*.

— Het provinciaal hof van Holland, tweede kamer, heeft zaturdag uitspraak gedaan in de zaak van *W. G. Vervloet c. s.* Het hof heeft, bij een breed gemotiveerd arrest, waarvan de voorlezing anderhalf uur geduurd heeft, *W. G. Vervloet niet schuldig* verklaard: 1°. aan valschheid in onderhandsch geschrift van koophandel; 2°. aan valschheid in onderhandsh geschrift, zoo verre betreft de plaatsing en namaking der handteekening van den baron *van Boetzelaer*, en 3°. aan het gebruik maken, van eenen valschen stempel van een gezagvoerend persoon. Het hof heeft *W. G. Vervloet* echter *schuldig* verklaard aan valschheid in onderhandsch geschrift en strafbare poging daartoe, en denzelven dienvolgens, naar aanleiding van de art. 150, 147, 151, 164, 165 en 405, wetboek van strafregt, *veroordeeld* tot te pronkstelling, brandmerk, acht jaren tuchthuisstraf en eene geldboete van f 50, benevens in de kosten van het regtsgeding.

Het hof heeft de tweede en derde beschuldigden, *W. J. H. Kerkhoet* en *W. G. Vervloet* vrijgesproken, op grond, dat het in regten niet voldoende is bewezen, dat zij zich aan bedoelde medepligtigheid hebben schuldig gemaakt.

De beide vrouwen, moeder en dochter, zijn daarop dadelijk in vrijheid gesteld.

— Van wege den Minister van Finantien is bekend gemaakt, dat de middelprijzen der inlandsche granen, voor het geheele Rijk, over het tijdvak van den 20 Januarij tot en met den 19 Februarij 1841, per mud zijn geweest: tarwe *f* 7,88½, rogge *f* 5,49½, boekweit *f* 5,33½, gerst *f* 4,38, haver *f* 2,88, ongepelde spelt *f* 3,09½ en dat de regten op den in- en uitvoer voor de maand Maart eerstkomende zijn gesteld als volgt: tarwe en gepelde spelt *f* 1 en vrij, rogge 50 *c.* en vrij, boekweit 50 *c.* en vrij, gerst en mout 50 *c.* en vrij, haver 75 *c.* en vrij, en ongepelde spelt 50 *c.* en vrij.

— Uit Utrecht schrijft men, dat men zich gereed maakt om weder de schipbrug tusschen Vreeswijk en Vianen te leggen, en dezelve waarschijnlijk reeds heden zou kunnen gebruikt worden.

— Uit Venlo schrijft men, dat in de nabijheid dier stad de longziekte onder het vee op eenen stal is uitgebroken.

UITTREKSEL UIT EENE DOODENLIJST.

(*Vervolg van N°. 21*).

Jugo Albers. was een bekwaam geneesheer. Wie onder zijne behandeling stierf, — stierf naar de regels der kunst. Hij kon uit iemands water beter waarzeggen, dan een Heiden uit de hand. Wanneer hij iemand den pols voelde, 't was een zeker teeken van den naderenden dood. Hij was huisarts van alle diegenen, die met oude rijke, maar gierige weduwen waren getrouwd, en die kwade vrouwen hadden, waarin het leven verroest scheen.

Alle zijne lijders behandelde hij volgens de leer van *Hippocrates*; en, naar mijne berekening, zijn daardoor, binnen drie jaren, meer dan vierhonderd menschen gestorven. Men kan ligt denken, dat ik als koster, en mijne onderhoorigen als doodgravers veel aan dezen vlijtigen man te danken hadden.

Christiaan Tijwedde. Op de Hoogeschool te Abo heeft hij zijne wetenschappen vergaderd. Hij bezat een onverzadigelijken hoogmoed, en was nog daarenboven gierig. In zijne vriendschap was hij onbestendig: — in zijn gedrag omtrent zijne meerderen laaghartig, — omtrent zijne minderen een dwingeland: — in zijne levenswijs een wellusteling: — in de godsdienst onverschillig en ligtvaardig: — voor het overige, indien men hem op zijn woord wil gelooven, was hij een filosoof.

Klaas Horn. Was de zoon van den rijken Johan Horn, en de neef van den geleerden en beroemden Elricus Horn. Ik noem de namen zijner voorvaderen, omdat zijn eigen naam in het geheel niet bekend is. Hij had een onveranderlijken afkeer van allen arbeid. Zijne deugden meende hij te bestaan in zijne inkomsten, die tien duizend gulden 's jaars bedroegen. Had de wijze voorzienigheid hem dezen voorraad niet toegelegd, dan was hij zijne vaderland tot last geworden. Opstaan en naar bed gaan, dat was zijne hoofdbezigheid elken dag. Negen en vijftig jaren heeft hij geleefd, — maar zoo men den tijd daarvan aftrekt, in welken hij sliep, dan bragt hij het niet hooger dan negentien jaar.

Daarin vooral moet men hem regt laten wedervaren, dat hij duidelijk begreep, hoe weinig aandeel hij had aan zijnen rijkdom, dien niet hij, maar zijne voorvaderen, door hunne vlijt, gewonnen hadden. Om die reden gedroeg hij zich als een bestuurder van vreemde goederen, waarvan hij eenmaal rekenschap zou moeten geven. Hetgeen hij volstrekt tot zijn nooddruft gebruiken moest, nam hij er af, en niets meer. Indien het in hem ware opgekomen, om van zijn vermogen zijne vrienden hulp of genoegen te verschaffen, hij zou dit hebben aangemerkt als een vergrijp aan vreemde goederen. Eindelijk stierf hij, en liet zijne schatten na aan zijnen neef, die onzen Horn met vreugde de oogen toedrukte. Ingevolge zijnen uitersten wil is er voor hem een grafsteen vervaardigd, waarop alles uitgehouwen staat, wat hij, gedurende zijn gansche leven, lofwaardigs verrigtte. Er staat dus niets anders op dan, dat hij gestorven is.

Johan Ritz. Een schrander en geleerd Advocaat, die zelfs in de vreemdste zaken had bediend. Hij kon aan de kleederen zijner cliënten zien, of zij regt hadden, in hunnen twist, of niet. Als armen [illegible] tot vrede, en weigerde hun beleefdelijk zijnen bijstand, want zij hadden geen geld, en, bij gevolg, ongelijk. — Dengenen echter, wiens zaak hij eens aannam, verliet hij niet, zoo lang hij nog één stuiver in den zak had. Zijn grootste voordeel bestond in zweren. Hij was ook zelfs bekwaam, om in éénen adem drie valsche eeden te doen. In de kunst, om getuigen te maken was hij ongemeen ervaren. Schelmen en dieven, zoo ze maar geld hadden, nam hij, op eene regt vaderlijke wijs, aan; en, wiens zaak hij verdedigde, dien pleitte hij ontwijfelbaar vrij van de galg.

Ferdinand Segersel. Was van een adelijk geslacht, en een doodvijand van alle hazen en vossen. Met honden en paarden ging hij om als met zijns gelijken, en beminde hun gezelschap het meest, omdat hij, onder hen, het verstandigste schepsel was. Van de verkeering met menschen maakte hij niet veel werk, want zij spraken hem allen van zaken, die hij niet verstond. Hij kon in het geheel niet teregt komen met den Bijbel, maar des te beter met de registers zijner tiendopbrengsten, hetwelk zijne boeren allen, uit éénen mond, getuigden. Met één persoon uit den Bijbel had hij echter veel op — met Nimrod, — en dat wel, omdat de predikant hem eens gezegd had, dat die *een geweldig jager* werd genoemd; en hij hield daarom stijf en sterk vast, dat deze Nimrod een Landedelman in Assyrie was geweest. — Een burger rook hij op een afstand van twintig schreden. Niets kwam hem onbegrijpelijker voor, dan dat iemand wegens dapperheid, staatkunde of andere verdiensten tot den Adelstand werd verhoogd. »Indien zulke verdiensten »een edelman maken, — zeide hij — dan waren hem en zijns »gelijken vader, en moeder, en het gansche voorgeslacht van geen »nut."

Zijne ongebondene levenswijs deed hem aanzienlijke schulden maken. Om deze te voldoen moest hij zijn Landgoed verlaten, en het overige zijns levens bragt hij in Bergen door. De laatste schuldeischer, die het hem daar moeijelijk maakte, was — de dood.

(*Vervolg in slot in een volgend Nommer*).

De commissie ter uitdeeling van SOEP, BROOD en TURF, hare taak voor dezen winter volbragt hebbende, acht zich te zeer aan hare Stadgenooten voor hunne welwillende medewerking verpligt, om dezelve niet openlijk haren dank te betuigen. Behalve toch door eene ruime deelneming van bijzondere personen, ontving zij aanzienlijke bijdragen uit de fondsen voor het muzyk-gezelschap: *de Harmonie*, door het geven van een concert, en door de kweekelingen der Koninklijke Militaire Akademie, bij inschrijving, bijeen gebragt; terwijl eindelijk het alhier gevestigd letterkundig genootschap: *Ontwikkeling is het doel*, uit de opbrengst van het door hetzelve gegeven letterkundig avondonderhoud eene geheel buitengewone uitdeeling bekostigde; alle welke middelen haar in staat stelden, niet verre van de zes duizend portien Soep, even zoo vele Nederlandsche portien Brood, en ongeveer zestig duizend Turven aan de behoeftigen uit te reiken.

Eene hoogst belangrijke tegemoetkoming voorzeker in den zoo algemeenen nood.

*** Ter overneming wordt aangeboden eene soliede Hypothekaire SCHULDVORDERING, groot ƒ 3000, jaarlijks aflosbaar met ƒ 1000, en rentende 5 pCt.; en dit op aannemelijke voorwaarden. — Informatien deswegens zijn te bekomen bij den Heer en Mr. KLEYN, Advokaat en Prokureur te *Breda*, mits Brieven *franco*.

*** Op *Donderdag* den 4. *Maart* 1841, PUBLIEKE VERKOOPING in de Groote Verkoopzaal op de Veemarkt te *Breda*, van eene zeer aanzienlijke Partij GALANTERIEWAREN, SPIEGELS en SCHILDERIJEN, Verlakte GOEDEREN, LAMPEN, fraaije PORSELEINEN SERVIEZEN en TASSEN, KOPEREN- en IJZEREN HAARDSTELLEN, MESSEN en SCHAREN, mooije PARASOLS, eene groote Partij extra fraai KINDER-SPEELGOED, enz.

2 Dagen te voren op de gewone uren te zien.

VERKOOPING VAN

PAARDEN.

De Raad van Administratie der Koninklijke Militaire Akademie, zal, op Dingsdag den 2 Maart 1841, des middags ten 12 uren, aan de Manege, publiek Verkoopen:

ZES PAARDEN van de Rijschool bij genoemde Akademie.

ZEGT HET VOORT.

VERKOOPING

VAN

VAST GOED.

Mr. J. F. C. J. DE ROY, Notaris te *Breda*, zal ten verzoeke zijner principalen, op Donderdag den 4 Maart 1841, des namiddags ten 5 ure, in het Hof van Holland, bij J. VAN RIEL, aldaar, in het openbaar Veilen:

1°. Twee percelen BOUWLAND, gelegen op Molengracht onder *Teteringen*, belend Oost *A. Paulussen*, West *de Loopschans*, Kadastraal bekend onder Sectie D, n° 118 en 119, groot 1 Bunder 34 Roeden 70 Ellen.

2°. Een perceel BOUWLAND, gelegen naast het voorgaande, Kadastraal bekend onder Sectie D, n° 120, groot 1 Bunder 5 Roeden 90 Ellen, en

3°. Een perceel BOUWLAND, gelegen naast het voorgaande, Kadastraal bekend onder Sectie D, n° 121, groot 92 Roeden 60 Ellen.

Allen te aanvaarden met 11 November e. k.

Eene HUIZINGE, PLEIN, TUIN en ERVE, met ruim BOVENKWARTIER, WEL en REGENPOMP; staande en gelegen binnen *Breda*, op de Oostzijde van de Groote Markt, D, n° 131, Kadaster Sectie B, n° 615, groot 1 Roede 30 Ellen.

Te aanvaarden met 1 Mei 1841.

Eene HUIZINGE en ERVE, staande en gelegen te *Breda* op de Zuidzijde van het Vingerhoedstraatje, A, n° 218 en 219, Kadaster Sectie B, n° 1255, groot 69 Ellen.

Te aanvaarden met 1 Mei 1841.

*** De Adjunct Militaire Intendant E. DE ROY, belast met de Administratieve Dienst in de Vesting *Bergen-op-Zoom*, zal aldaar, op Donderdag den 4den Maart 1841, des voormiddags ten 9 ure, en, voor zooveel noodig, de volgende dagen, publiek en om kontant geld Verkoopen, eene groote partij oude en defecte ARTILLERIE- en GENIE-GOEDEREN, als PALISSADEN, BARRIERES, PLANKEN, GESMEED IJZER, GEREEDSCHAPPEN, eene SCHUIT, eene SLOEP, ongeveer 400 Ned. ponden VETKAARSEN, enz. Alles breeder bij Billetten omschreven.

De Kondition van Verkoop liggen van af heden, des voormiddags van 9 tot 12 ure, ter lezing ten Burele van genoemden Adjunct Intendant.

BERGEN-OP-ZOOM, 15 Februarij 1841.

Le SIROP PECTORAL et la PATE PECTORALE de MOU de VEAU AU LICHEN D'ISLANDE.

Préparés par M. PAUL GAGE, Pharmacien, rue de Grenelle St. Germain, 13, à *Paris*, contre les RHUMES, TOUX, CATARRHES, COQUELUCHES et *surtout contre la* PHTYSIE PULMONAIRE, se vendent chez M. VAN DEN GOORBERGH à *Breda*.

Chaque préparation portera la signature PAUL GAGE.

PARIS, rue de CROISSANT, 8.

LE BIBLIOGRAPHE

PARAIT deux fois PAR SEMAINE.

Journal des Hommes de lettres, Savants, Publicistes, Professeurs, Amis des livres, Académies, Sociétés, Bibliothèques, Imprimeurs, Libraires, Éditeurs, etc.,

N'est point une de ces feuilles frivoles qui n'apprennent rien et ne laissent aucune trace. Chacun de ses numéros contient la matière de trois feuilles ordinaires. On n'y trouve que des choses utiles, savoir: 1° des articles intéressants sur la typographie, la lithographie, la gravure, etc.; 2° des notices sur l'état littéraire de tous les pays du monde, sur les écrivains et les éditeurs les plus renommés, etc.; 3° des listes périodiques (avec de nombreuses notes et appréciations) de tous les ouvrages imprimés, traduits, reproduits en *France*, en *Allemagne*, en *Angleterre*, en *Belgique*, en *Espagne*, en *Hollande*, en *Italie*, en *Russie*, etc., ainsi que des publications françaises de *géographie*, d'*iconographie* et de *musique*; 4° toutes les nouvelles, tous les faits littéraires et commerciaux relatifs à la presse; 5° enfin de fréquents et *riches spécimens* de caractères, lettres ornées, vignettes, gravures des meilleurs artistes, tels que MM. *Lacoste*, *Lœulliet*, *Marcellin-Legrand*, *Petibon*, *Porret*, *Thompson*, etc.

Edité avec un soin remarquable, paraissant deux fois par semaine, le Dimanche et le Jeudi, (depuis le 1er janvier) et donnant le triple du *Journal de la Librairie*. LE BIBLIOGRAPHE ne coûte que 30 *fr. par an*, 15 *fr.* 50, *pour six mois*, 8 *fr. pour trois mois*, 1 fr. en plus par trimestre pour l'étranger: aussi reçoit-il de nombreux abonnements de tous les pays.

P. S. On demande dans chaque ville de France et de l'étanger une personne bien famée, pour une agence honorable, facile et lucrative, sans versement de fonds. *Ecrire franco* au BIBLIOGRAPHE.

RÉCLAME.

Le BIBLIOGRAPHE est un journal très-remarquable et qui acquiert chaque jour plus d'importance. Sa nomenclature de tous les ouvrages nouveaux, à mesure qu'ils paraissent, est seule très-précieuse aux libraires, cabinets de lecture, hommes de lettres, etc. Dans un seul mois, nous en comptons plus de 1000 publiés en France et en divers autres pays, outre une foule de faits curieux qu'on ne trouve que dans ses colonnes.

*** Bij BROESE & COMP., te *Breda*, staat de INTEEKENING open op de volgende *PERIODIEKE WERKEN* voor 1841:

REVUE UNIVERSELLE, Bibliothèque de l'homme politique au 19e siècle; 4me année ƒ 12,00.

REVUE BRITANNIQUE, ou choix d'articles traduits des meilleurs écrits périodiques de la Grande-Bretagne, sur la littérature, le commerce, l'économie politique. Il paraît douze cahiers par an, formant deux beaux vol. in-8°, l'année ƒ 9,50.

REVUE DE PARIS. La Revue de Paris parait tous les mois en un vol. in-8°, augmentée des principaux articles de la Revue de deux Mondes, l'année ƒ 8,50.

REVUE DES REVUES, ou choix des articles les plus intéressans et les plus rémarquables, publiés dans les revue et récuils périodiques, l'année ƒ 12,00.

REVUE DES DEUX MONDES, (Édition de Bruxelles) il paraît tous les mois 2 liv. de 8 feuilles en 8°, qui forment tous les trois mois un vol. de 700 à 800 pag. l'année ƒ 12,00.

JOURNAL DES DEMOISELLES, réimpression de l'édition française et augmentée des meilleurs articles du journal des jeunes personnes, paraissant au 20 ou 25 de chaque mois, l'année ƒ 3,50.

JOURNAL DES ENFANTS, ouvrage complet d'éducation, dédié aux deux sexes, l'année ƒ 4,00.

MUSÉE DES FAMILLES, lecture du soir, l'année ƒ 3,50.

MAGASIN PITTORESQUE, ed. de Paris, l'année ƒ 3,20.

ENCYCLOGRAPHIE DES SCIENCES MÉDICALES. Réimpression Générale des ouvrages périodiques sur ces sciences, publiées en France en Allemagne, en Angleterre, en Italie, etc. Chaque cahier ƒ 2,70.

ANNALES DE MEDECINE BELGE et étrangère, l'année ƒ 12,00.

JOURNAL DU CHANT, avec accompagnement de Piano, l'année ƒ 4,00.

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.